

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 8. szám

2013. augusztus

"ÉN VAGYOK AZ ÉLET KENYERE..."

A kenyérgkérdés az emberiség legfontosabb és minden időben aktuális kérdése. Az eddigi idő-járási tapasztalataink alapján, nagy valószínűséggel idén sem lesz ez más-ként.

Pünkösöd ünnepét követően, az egyházi év átlép az úgynevezett ünnep-telen félévébe. Abba az advent első vasárnapjáig tartó időszakba, amikor mondjuk így, „nincsen meghatározó és különösebb hagyománnyal rendelkező egyházi ünnepünk”. Az ünnep-telen félév „egyhangúságát” az új kenyéret való hálaadás ünnepe töri meg. Ezt a napot a legtöbb helyen az augusztus 20-i nemzeti ünnepünk alkalmával ünneplik. Az Új Kenyér Ünnepet 1949 óta ünnepel-jük. Bár bevezetése politikai akarát és nem szo-kás vagy néphagyomány útján történt, benne a "mesterséges hagyomány" találkozott a „népakarattal”, így ünneplése elfogadott hagyománnyá vált. Az ünnep jelképe a nemzeti színű szal-galal átkötött kenyér, amely egyben hálaadás és jó kívánság is. Hálaadás Istennek, hogy lehetővé tette, hogy a korán elvetett gabonából étel lehessen, másrészt pedig remény-ség, hogy az év úgy telhet el, hogy mindenki asztalára kerülhet elegendő belőle.

Gyülekezeteinkben az új kenyéret való hálaadás ünnepe ettől eltérően,

általában au-gusz-tus utolsó vasár-napjára szokott esni. Ezen az isten-tiszteleti alkalmon megterítjük az úrasztalát és ily módon is hálát adunk Istennek „a velünk közölt ajándékaiért”.

A témával kapcsolatban a különbö-ző internetes oldalakat olvasgatva egy különös bejegyzésre lettem figyelmes. Az egyik oldalon egy pék

a következőket írja: „*Augusztus 20-ról eszünkbe jut Szent István, az államalapítás, az új kenyér, az alkotmány és a Szent Korona ünnepe. Mi a kenyeret naponta előállító szakma képviselői, természetesen a kenyérünnepet tartjuk a lelkünkhez legközelebb álló állításnak.*” Ha ez valóban így működik, akkor nekünk keresztyén, Krisztust követő embereknek sem szabad a kenyér szó hallatán megfélekednünk azokról az ígéről, amelyek Jézus szájából így hangzanak:

Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbenem hisz, nem szomjazik meg soha. „ (Jn. 6: 35.)

Számunkra tehát a kenyér már nem lehet csak víz, liszt, só és élesztő keveréke. Tudnunk és hinnünk kell, hogy sokkal nagyobb dolog ez annál. A kezünkben tartott kenyérral Krisz-tus megtörtetett testére is emlékezünk. Arra a táplálékra, amitől talán testileg nem leszünk erősebbek, nagyobbak vagy jóllakottabbak, mégis égető szükségünk van rá. Arra a kenyérra, amit Jézus kínál, ami a mi lelki emberünk eledele. Amely szeretetet, biztonságot, türelmet, hitet ajándékoz nekünk az év minden napján. Ez a kenyér, ahogyan János evangélista ír róla: „...a testté lett ige...”,

maga Jézus Krisztus.

Sokszor tehát az egészen elképesztő időkben és helyzetekben gyökerező hagyományainkat is képesek lehetünk Isten szolgálatába állítani. Úgy gyakorolni, hogy az a mi lelki épülésünk, környezetünk és gyülekezetünk épülésére szolgálhasson.

Adja Isten, hogy ne csak a nyár utolsó vasárnapja, hanem az egész nyarunk úgy telhessen el, hogy bármi is történjék, azt Isten szolgálatába tudjuk majd állítani.

Hetyei Mónika, *segédlelkész*
Komárom

ILLÉS HARCA

1Királyok 18,20-21; 30-40.

Az Újszövetség úgy emlékszik Illésre, mint aki az imádság embere volt. Jakab apostol, az Úr testvére ezt mondja róla: *Illés ugyanolyan ember volt, mint mi... amikor imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső... Azután ismét imádkozott és az ég esőt adott.* Jakab arról beszél, hogy nagy ereje van az igaz ember könyörgésének, ezért a keresztyéneknek kitartóan kell könyörögni a szenvedésben, üldözésben.

Illés próféta Izrael életének döntő pillanatában állt elő. A nép éppen feladni készült hitét. Pontosabban közelebb volt a pogánysághoz, mint Istenéhez. Isten helyett a Baalt imádták, a hűség helyett a könnyelműséget választották, az igazságosság útja helyett a harácsolás útjára léptek. Mindez természetesen nem maguktól találták ki. Uralkodójuk, Aháb idegen szokásokat honosított meg földjén. A nép már nem Izrael szabadító Istenének akart szolgálni, hanem az élvezetesebb, érdekesebb Baal kultuszt,

a termékenység vallását akarta követni. Az új vallásnak is megvolt a szépsége, gondolatisága. Ezért az igaz Isten helyett a bikaalakú új istenségnek szolgáltak. Illés nem ok nélkül mondja Istennek, hogy egyedül maradt. Nem volt számottevő követője Isten törvényének. Izrael népe, mint szent nép, végveszélybe került.

Illés noha Isten embere volt és mindenben Istennek engedelmeskedett az oltár előtt nem mutatott magabiztosságot, nagyképűséget. Miután elkészült az oltár, Istenhez könyörgött és kérte tőle, mutassa meg csodáját a nép előtt, hogy újra hinni tudjanak. Jakab apostol a szenvedésben, a keresztyének üldözése

közben szintén kitartó imádságra buzdítja az egyházakat. Az imádsággal visszakerülünk életünk forrásához, minden csoda adományozójához, az erő és a hatalom egyetlen birtokosához. Az imádsággal kifejezzük, hogy szenvedésben és üldözésben, közönyösségben és emberi hidegségben is a fordulat, a gyógyulás, a növekedés, a megtérés Istentől van. Nem a társadalmi viszonyok, nem a divat, nem az uralkodó elit, hanem Isten dönti el, ki kerül ki győztesen a párharcból.

Illés története azonban további útmutatást ad. Illés bátorsága, kockázatvállalása álljon előttünk. Elhagyta rejték helyét, kiállt Aháb király, Jezabel királynő, a Baál papok ellen Istenért. Nekünk, keresztyén embereknek is bátran tanulságot kell tennünk. Közös és egyenként is vállalnunk kell hitünket az élet egyszerű és rendkívüli helyzeteiben. A hit természetes megnyilvánulásai idegenül hatnak a világban, ami csodálkozás és ellenségességet vált ki. A keresztyén egyháznak elő kell állnia a hamis istenekkel szemben. Meg kell szólalnunk a hamis vallások, az önimádat, az elvtelen hasonulás ellen. Aki ezeket követi emberei jellegében sérül, kárt okoz magának, és kárt hoz a világra is. Nekünk keresztyén kötelességünk, hogy a megfelelő időben tanulságot tegyünk Jézus Krisztus szent nevével az emberek előtt.

Illés próféta tettének egyetlen célja van: a nép szívét visszafordítani Istenéhez. Az oltár megépítése szépen kiabrázolja ezt. Tizenkét követ vett, ami Izrael tizenkét törzsét jelenti. Ezeket egymásra helyezte, és ezekre rakta rá a húst. Izrael sorsa egybe van kötve az áldozattal, Isten akaratának szolgálásával. Illés tehát Isten népét, Izrael közösségét építi újra. A mi sorsunk Krisztussal van összekötve, aki önmagát adja nekünk az ő szent asztalán. Az oltár, az áldozat, az Úr asztala megerősít minket abban, hogy Isten népe vagyunk, és őt szolgáljuk életünkben.

Barta Zsolt - Réde

Érmelléki Mihály : Büntet

Erős a lelki nyomás szinte érzem szorítását
Mindennek megvan a miértje, mondata a gőg
A szeretet fonala mentén bíz gyorsabb lett volna
A kiegyezés, ami nem kétoldalú

Mert ki egy-ez az diktál, s van, aki ezt elfogadja
Nehezen viselem, ha nem az egyenest láthatom
Átugorhatók megkerülhetők vagyunk mi joggal,
De mi joggal teszik ezt önvérükkel az emberek

Lazulnak a családi kötelékek, satnyul a nép*
Jó ez annak ki ezt tervezi, ajánlja mi nekünk
A számok bizonyítják az ördögi terv, működik
Szülő s testvér önző módon gondol a holnapra

A munka megy erőből kész-a-karral, egyedül is
Pedig volna segítség, nem kell hozzá más, csak kérni
Ugortam volna magam is, de útba nem lehettem
Így bebállagtam, hogy most e miért-ről elmélkedjem

Szeretet sikoltok, térj be hozzánk, maradj itt velünk
Ne csak, mint kósza vendég, őrzőnek maradj mivelünk
Sokasodj, mert sok helyen epedve várnak jöttödre
Neked nem kell köntös, jöjj pusztán meztelen, csak siess

Az, hogy nem jön az égi áldás e vicszályt, okolom
A visszatartója nem tehet mást, magam okolom
Nem tudtam ránevelni az égis erő fára sem az
Eddig a megfelelő irányba haladókat

Félremagyarázott elméletek útvesztőiben
Tévútra tántorgást tapasztalok szinte szüntelen
Nem lehetek e porhüvelyben örökre veletek
Szeretet, mit küldök nektek magam helyett tinektek

EGY ÉV ÖNKÉNTESKÉNT KÖMPLÖDÖN

Kárpátaljáról, Nagydobronyból érkezünk.

A legnagyobb indításunk ami által elindultunk az önkéntes szolgálat irányába, az ISTEN iránti Hála volt. Mind kettőnket érzékenyen érint a hátrányos helyzetben élők sorsa. A fogadó szervezet által Kömplődre kerültünk az ÖDE (Református Szeretetszolgálat Önkéntes Diakóniai Év) - volt.

Az elmúlt egy évünket a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézményben töltöttük. Munkánk alatt megismerhettük a fogyatékkal élő és halmozottan sérült emberek életét, problémáit. S mindemellett betekintést nyerhettünk a vidám hétköznapjaikba is. Figyelemre méltó ezeknek az embereknek az egymáshoz való viszonyulásuk, segítőkészségük, odaadó szeretetük. Alkalmunk adódott közös programokban részt venni velük például: Sajósenyén (fogyatékkal élők fesztiválján), Környén ahol elől adták közös színdarabjukat „Egy csepp emberség” címmel, amiben a szeretetről volt főként szó. Örömmel tölt el bennünket, hogy sikerekben mi is részt vehettünk.

Istennek hála, úgy érezzük, hogy si-

került helyt állnunk a szolgálatban. E hónapok során nagy lelki fejlődésen mentünk keresztül, kitartóbbak és magabiztosabbak lettünk. Gazdagodott a szókincsünk, kifejezőkészségünk, megismerhettük Magyarország kultúráját. Mindemellett sok segítséget kaptunk a kollégáinktól, akiket nagyon meg szeretünk, és az Intézmény igazgatójától Auerné Böröczky Erzsébettől. Hálásak vagyunk, hogy szeretettel fogadtak minket, a tapasztalatért is amivel gazdagodhattunk az év során. Reméljük mi

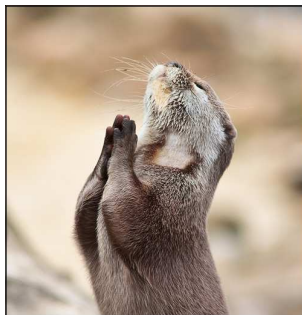
is adtunk magunkból olyat, ami hasznos számukra. Valami maradandót alkothattunk közöttük.

„ Amit tesztet, jölelekkkel végezzétek úgy, mint az Úrnak; és nem úgy, mint az embereknek” (kol 3,23)

„ Ti azonban legyetek erősek, ne lazkodjatok el, mert tetteiteknek meglesz a jutalma! „ (2 Krón 15, 7
Isten Áldjon benneteket!

Szilvia és Marcsi

LEGYENEK ÖKO GYÜLEKEZETEK

Alapvető célkitűzések.

Istentisztelet

1. A közösség megünnepli a Teremtés hetét (szeptember utolsó vasárnapjától kezdődő hét).

2. Egy évben legalább egyszer szabadtéri alkalmat (áhítatot, közös imádságot, éneklést) tartanak.
3. Rendszeresen imádkoznak a teremtett világ megőrzéséért, amely része az istentiszteletnek.
Gyülekezeti közösség

1. Hivatali ügyekben döntően csak újrapiapírt használnak.
2. Elsősorban elektronikus levelezést folytatnak, a levelezésben felhívják a figyelmet a felesleges nyomtatás elkerülésére.
3. Közösségi rendezvényeken jelentősen

csökkentik a műanyag flakonok, eldobható műanyag poharak és műanyag táányérok használatát, és a helyi termékeket pl. házi sütemény, saját készítésű gyümölcslé, szörp stb. részesítik előnyben.

4. Amennyiben van kertje a közösségnek, akkor részt vesz a természetes génbank megőrzésében: <http://www.okogyulekezet.hu/moodle/mod/forum/discuss.php?d=9>

5. Igyekeznek részt venni a kistermelőket és fogyasztókat összekötő Egyháztáji (http://www.egyhaztaji.hu) vagy Luther Market programban.

Az ökögyülekezeti címre az alábbi kérdőív kitöltésével és aláírásával lehet jelentkezni.

A kérdőívet internetes oldalon is kitöltheti a www.okogyulekezet.hu oldalon.

Beküldési határidő:
Folyó év szeptember 1.

Az ökögyülekezeti címre olyan gyülekezeteknek, egyházi közösségeknek, és intézményeknek jelentkezhetnek, akik önkéntes működésükkel, szemléletükkel aktívan tesznek a teremtett világ megővéséért. Az Ökögyülekezeti címhez egy oklevél és az ökögyülekezeti logo használata jár.

Az ökögyülekezetek önkéntes alapon betartják az alábbi alapvető célokat:

ŐRSÉGBEN - ŐRSÉGBEN HEIDELBERGI KÁTÉ

Az ácsi gyülekezet második évben szervezett családos tábort hittanosok és szülei, nagyszülei részére. Idén az Őrségben voltunk, Órimagyarósdon, a Fenyves Táborban. Istennek hála, július 9-én ötvenketten indulhattunk neki nagy várakozásokkal az utazásnak, táborozásnak. A délutáni órákban érkezünk meg a szép természeti környezetben fekvő táborhelyre. A faházakban és kőből épült központi épületben szállásoltuk el a csapatot, és pihentük ki az utazás fáradalmait. Este kezdődtek a szervezett programok, az áhítattal. A táborozás alatt József történetét vettük végig, különösen is arra figyelve, milyen áldások és problémák kísérik a családi életet. Első este a „Látszat” volt a témánk: az Istenről kiválasztott családban, Jákob környezetében a megjelenő bűn mérgezte a közösség életét. Már első este különös örömmel és lelkesedéssel énekelünk gitárkísérettel. Este a játéké, és a filmen megnézhető József-történeté volt a főszerep, no meg a késő esti sétáé, amit a településen tettünk. Másnap a „Gondviselés” témájában arra figyeltünk, hogy mennyi minden mentek keresztül a szereplők, és mindenütt tapasztalhatták Isten jelenlétét. A táborba érkező fazekas mutatta meg ezután, hogyan készülnek az edények, és beszélt a fazekas életéről, az agyagról, a hagyományokról. A gyerekek egy része boldogan próbálta ki a korongozást, olykor egész ügyes alkotások készültek. Délután nagyot sétáltunk: a másfél kilométerre lévő Vadása tóhoz érve jól esett a jégrém, üdítő, mert utána ismét séta következett. Még másfél kilométer várt ránk, és Hegyhátszentjakabon voltunk, egy olajütőben. Meghallgattuk, hogyan készül a tökmagolaj, meg is kóstolhattuk. Nagyon izgalmasak voltak a régi és új eszközök. A falu középkori temploma mellett elhaladva a játszótér következett. Hatalmas hancúrozással, játékkal, vidáman töltöttük a pihenő időt. Aztán vissza a táborba –gyalog! Az esti áhítatokon gyerekek, felnőttek olvasták az ígét, saját tapasztalatokat, bizonyosságtételeket mondtak el, és sokat, vidáman, hangosan énekeltek. De azért este még belefért egy kis esti túra... „Lelkiismeret” volt a témája a következő napnak. Arról beszéltünk, hogy mi minden történt Józsefben és testvéreiben, és hogy mennyi minden zajlik a mi lelkünkben is, meg hogy miként oldjuk meg ezeket. A szemerkélő eső elmosta a

strandolást, de Emil bácsi – a tábor tulajdonosa – a délutánt megmentette. Traktorjára pakolt minket, és a szomszédos Szőce tőzegmohalápjához vitt minket. Volt, aki a kiépített út ellenére is összesározta magát, volt, akinek megremegett a lába a kiépített pallón, de senkit sem nyelt el a lép. Este vidáman énekelünk együtt és sütöttük a szalonát a tábortűz mellett. Pénteken az „Öszinteség” volt terítéken, mint amely a legjobb megoldás kapcsolatainkban. Délután pedig a várva várt strandolás! Már aki bemelegszedett a hűvös –de azért nem túl hideg Vadása tóba. Este a „Ki-mit tud?”-on megcsodáltuk a lányok vidám, parodikus énekét, Józsi bácsi számmisztikáját, Kara szóját... Ja, és ismét esti sétára indultunk! A szombat reggelt nem nagy örömmel vártuk: ez a hazautazás napja. De azért „Példakép” címmel még beszéltünk arról, milyen fontos számunkra is azok élete, akik hitben járnak előttünk, és mindenek előtt Jézus példája. Utána autóbusszal ültünk, és Szalafő-Pityerszeren ismerkedtünk az őrség hagyományos világával: épületekkel, szokásokkal. Különösen nagy öröm volt a számunkra, hogy gyerekek-felnőttek tökéletes harmóniában, lelkesen, vidáman tölthették ezt a néhány napot Istennel és együtt. Hisszük, hogy hitünkben is épültünk. Köszönjük azoknak, akik eljöttek, akik szolgálatot vállaltak, akik segítettek.

Gerecsei Zsolt (Ács)

92. K.: Melyik az Isten Törvénye?

I. P a r a n c s o l a t. Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földéről a szolgálat házából. Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.

II. P a r a n c s o l a t. Ne csinálj magadnak faragott képet és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek alatt a földön, vagy amelyek a vizekben, a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én az Úr, a te Istened, féltónyszerető Isten vagyok, aki megbüntetem az Atyák vétkeit a fiakban, harmad- és negyedízigen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezerízigen azokkal, akik engem szeretnek és az én parancsolataimat megtartják.

III. P a r a n c s o l a t. Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az ő Nevét hiába felveszi.

IV. P a r a n c s o l a t. Megemlékezzél a nyugalom napjáról (Szabbath-napról), hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek nyugalom napja (Szabbath-napja): semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belől van; mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a nyugalom napját (Szabbath-napját) és megszentelé azt.

V. P a r a n c s o l a t. Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, melyet az Úr a te Istened ad te néked.

VI. P a r a n c s o l a t. Ne ölj.

VII. P a r a n c s o l a t. Ne paráználkodj.

VIII. P a r a n c s o l a t. Ne lopj.

IX. P a r a n c s o l a t. Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyosságot.

X. P a r a n c s o l a t. Ne kívánd a te felebarátodnak házat. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálólányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a te felebarátodé.

DURIT - FENYVESEN

Immár negyedik alkalommal került megrendezésre Balatonfenyvesen a DURIT, a konfirmáció utáni fiatalok nyári tábora. Immár második éve előadóként hívtak a táborozók közé. Korábban felügyeletet vállaltam, közel húsz éven át. Az idei év megdöbbenése volt, hogy lassan a legöregebb leszek a táborozók között, holott...na, annyira azért mégse vagyok öreg! Mikor ezen megállapításaim tettem első előadásom bevezetéseként, jelentkezett valaki az

olyan kérdéseik vannak, amelyek a lét lényegi kérdései. Élet-halál kérdések. Szó szerint. És látni azokat, akik totyogó gyerekként érkeztek valamikor először táborba, s ott az évek múlásában felnőtté váltak. Szolgálatot vállálnak. Felügyeletet, csoportvezetést, felelősséget.

Barátként találkoznak régi táborozók, valahol láthatatlanul szövődik egy háló a dunántúli reformátusság fiataljai között.

hogyha nem fogadtam volna el, most ülnék babérjaimon. Aztán mégiscsak összeraktam az anyagot történetekkel, viccekkel fűszerezve, filmrészletekkel színesítve. Amikor első reggel a mikrofon próbát végeztük a technikus már tudta, nekem vezetőék nélkül érdemes adni. Interaktív előadó vagyok. Érdekes. Emlékeztek rá. Sőt tavalyi vicceimre, történeteimre, az üzenetet hordozó cselekményeimre. És akkor lassan jöttek szembe a mosolygós ismerős

arcok. A kíváncsi újak. És újra mondani kezdtem Isten dolgait. Szerintem való csomagolásban.

R e m é l e m, hagytam valamit az idén is közöttük. A szívükben és gondolataikban Isten csodájából.

Az pedig az én ajándékom, hogy néhány évet fiatalodhattam lélekben e pár nap alatt.

Fiatal Barátaim, Isten kísérjen minden napjaitokban! Reménységgel vagyunk Jézus Krisztus és egyházunk dolgai felől. A következő találkozásig!

Jakab Bálint református lelkész
Szombathely
www.reposzt.hu

ott lévők közül (noná, hogy felügyelő volt), hogy ezt azért mégse vitassam el tőle. Így kerültem aztán a harmadik helyre rövid számolás után.

De nagy élmény másfélszáz gyerekek előadást tartani. Oldani az unalmat, a fáradtságot, kielégíteni a kíváncsiságot. Versenyezni a multimédiás világgal, trendekkel, eszményekkel, könnyen eldobott és nemritkán trágár szavakkal. És látni azt, hogy hány komoly fiatal van ebben a nemzedékben, akiknek

Mikor megkeresett a főszervező, hogy vállalnék-e az idén is előadást, két nap gondolkodási időt kértem. Vannak nálam fiatalabb lelkészek is, Istennek hála sokan, meg, ha jön a nyár, lehetne végre pihenni, kikapcsolódni. Aztán mégis elhangzott érvként a főszervező részéről, hogy szerették a fiatalok, ahogy előadtam, akarnak újra hallani. Ő is szívesen venné, ha mennék. Igent mondtam. Ahogy készültem, néha fáradtsággal megterhelve, megint előjött,

legnagyobb hatással az utolsó pillanatban hiánypótlóként betervezett Láthatatlan színház volt, melyet szintén jövőre is szeretnék a fiatalok. A záró alkalmon Nagy Csaba esperes úr hirdette közöttünk Isten ígését, s együtt részesültünk az Úrvacsora sákramentumában.

Isten kegyelméből fáradásainknak szép gyümölcse lett, s idén is református Ifjúsági Táborot tarthattunk. Köszöneti illeti mindezért azokat, akik e tábor sikeréhez hozzájárultak, s minden eredményünkért legyen Istené a dicsőség.

Bátki Dávid

Július 1-6. között ismét DURIT azaz Dunántúli Református Ifjúsági Tábor volt Balatonfenyvesen az Egyházkerület és az Egyházmegyéék jóvoltából. Idén a tavaly jól bevált rend szerint szerveztük az alkalmat, melyen összesen 166-an vettünk részt 147 fiatal és 19 segítő. A Hét Határból 10 fiatal jött el Banáról Etéről és Nagyigmándról. Örömmel mondhatjuk el, hogy miután az első napon tisztáztuk a szabályokat, a táborban jelentősebb kihágás nem történt, bár időnként azért voltak kisebb-nagyobb próbálkozások. A tábor alaphangulata így pozitív és békés volt, mely alaphangulat lehetővé tette, hogy ez az egy hét valóban lelki feltöltődés legyen számunkra, a testi kimerülés

ellenére is.

Idén az emmausi tanítványok történetét jártuk körbe, erre épült az egész tábor. Előadóink Jakab Bálint Mihály, szombathelyi és Csáka László, szomódi lelkipásztorok voltak, akik olyan nagy hatással voltak az ifjúságra, hogy jövőre is visszavárják őket. A sportversenyek és az egyházmegyei versenyek jól bevált rendszerébe apró zavart hozott, hogy nem mindig voltak meg a csapatok, így azok vendégjátékosokkal is bővültek időnként, de ez sosem okozott fennakadást – volt olyan focista, aki különös módon mindegyik csapatban játszott végül...

Az esti fakultatív programok is nagy látogatottsággal bírtak, melyek közül a

VÁRTÁBOR RÉDÉN

„Tratatatam...tratatatam...tratatatam...kezdődik a Vártábor!”- hallatszott az „úrfik” és az „úrhölgyek” kürtjéből reggelente ez a ksi ének, ugyanis július 15-től 21-ig Vártábort tartottunk Réden, melyen körülbelül 60 gyerek vett részt.

Minden nap két részre oszlott foglalkozások szempontjából. Reggel 9 órakor a templomban gyülekezünk, ahol a segerszemle után egy-egy vezér mozgatta meg kissé minden nap a táborozókat. Ezután a várkari próba keretein belül új énekeket tanultunk meg; lelkesen fújtuk ezeket egész nap. Ezt a Nagyfülüek története követte, melyben a történet főhősei a várbörtönből kiszabadulva egy csodapáncélt készítettek a kapitánynak. A gyerekek számára hamar kiderült, hogy ez a páncél nem más, mint a hit. Ezen izgalmak után a Krónikás volt porondon nap mint nap, aki Ezsdrás és Nehémiás könyvét dolgozta

gondolatokkal mentünk hétfőn ebéd-szünetre déltől 3-ig. Délutánonként következtek a várgyakorlatok a Kultúrházban és az udvaron. Hétfőn horgoltunk, belekóstoltunk a pipettás festésbe, medált készítettünk, és az igazán kreatívak a saját várukat is megépíthették. Később Herman Éva tanár néni mozgatta meg elgémberedett tagjainkat.

Vártuk a keddet. Mi, csoportvezetők is. A délelőttök felépítése azonos volt: segerszemle, vártorna, várkari próba, Nagyfülüek, és a várva várt krónikás. A második napon a krónikás jelentése szerint a hazatért zsidók örömmel és egy emberként láttak neki Isten házá-
nak újjáépítéséhez. Minden hazatérő ajándékokat vitt a Sion hegyére. Örültünk mi is: a morzsabálnak és a hercegségek órájának, ahol a valahova tartozás témakörét boncolgattuk. Együtt bizonyosodtunk meg róla, hogy az egy-

latokat. Ám az új király, Dáriusz – aki Círus utóda- engedélyt adott az építkezés folytatására. A tömeg ujjongani kezdett, és ismét lendülettel vetették magukat bele a munkába. És pontosan ilyen örömmel mentünk mi is a hercegségek órájára, ahol ismételtünk, majd a türelemről kértük ki a gyerekek véleményét. A délutáni sziesztát követően új várgyakorlatok következtek: hajcsattartók, hűtőmágnesek (kupakokból) készültek, de volt lufis kilövős játék és folytatódott a fafaragás is. A szerdai napot a parkban zártuk, ahol Farkas Adriennel és Farkas Lajossal íjászkodni lehetett.

Csütörtök. Közeleg a hét vége. A délelőttök menetrendje a szokásos. A krónikás pedig ezt jelentette: az építkezőket idegen népek támadták meg a városfal építése közben, elővigyázatosnak kell lenni, ezért a munkások egyik kezében tőr, a másikban kőműveskanál legyen, hogy veszély esetén védekezni tudjanak. A hercegségek óráján pedig mi is a legerősebb fegyverünket, a legerősebb pajzsunkat kerestük. A délután izgalmasnak ígérkezett: a kézműves foglalkozások folytatása mellett vízi bombákkal hűtötték magukat a gyerekek, és ehető festékkel készült tányéralátétekkel tértek haza.

Péntek. Az utolsó menetrend szerint zajló nap, ahol a krónikás örömhirt jelent: elkészült a templom, a város, és a városfal is, Nehémiás hatalmas hála ünnepséget hív össze ennek örömeire, majd a 7 napig tartó sátoros ünnepet is megtartják. Örömnepet tartottunk a hercegségek óráján mi is, ahol ki-ki elkészítette a maga hála-imazsákját (levendulával töltve), és megfogadta, hogy minden nap meg fog köszönni valamit Istennek. Délután várpróba következett, végül kürtöskaláccsal koronáztuk meg a napot.

Szombaton, a meleg ellenére meghódítottuk a bakonycsérnyei erdőt: megnéztük a Csikling várromot, az Erdei szentélyt, végigjártuk a Tűzköves árkot és a Hamuháznál szalonnasütéssel csillapítottuk éhségünket.

Elérkezett a vasárnap, amikor egy délutáni családi alkalom keretében adtunk hálát az egész hétért. Köszönet minden segítőnek és adakozónak és Istennek, aki kiárasztotta ránk áldását ebben a táborban is!

Balogh Réka

fel. A történetet építőkockákkal szemléltette. Hétfőn a zsidó nép 70 évnyi fogság után végre kiszabadulhatott Perziából, ajándékokkal megrakodva hazatérhetett Jeruzsálembe. Romokban állt ott minden: a templom, a várfal és az emberek házai is. Ezt követően a Morzsabál következett, ahol mindenki kedvére ehetett-ihatott és játszhatott az udvaron. Hercegségeket alapítottunk korszoportok szerint, amelyek élére 2-2 vezetőt neveztünk ki. A csoportfoglalkozás első napján azt próbáltuk megfejteni, hogy a hétköznapokban ki mellett döntünk. Az óvodásoktól egészen a középiskolásokig mindenki rájött, hogy legfőbb támaszunk Isten. Ezekkel a

házhoz és a családjához tartozunk egész életünkön keresztül, ezért sietünk is haza ebédelni. 3 órától folytattuk a medálkészítést, a horgolást, a pipettás festést, festettünk radírral, majd a fiúk legnagyobb örömeire Halász György tanár úrral barkácsolni is lehetett. A nap végén Livi nével ejtőernyőzhettünk egy jót. Szerdára már felnőtt és gyerek is kezdett fáradni, de a lelkesedés nem hagyott alább. A szokásos délelőtti programokból ismét a krónikást emelném ki: a zsidók építkezése évek óta áll, mert a környező népek bevádolták őket, hogy rossz céllal építik a várost, ezért a király azonnal felfüggesztette a munká-

GYEREKSAROK

„Munka után édes a pihenés!”-tartja a közmondás. Igaz, hogy hamarosan a nyári szünidő a vége felé közeledik, de mindannyian tudjuk, hogy egy munkás, húzós tanév után milyen jól esik, amikor kitör a vakáció. Aztán, ahogy egyre-másra múlnak a hetek, gyakran hallani, hogy „unatkozom”. Mert bizony a nyárban, vakációban, vagy más szabadság, ünnep alatt a semmittevésbe is bele lehet fáradni.

A teremtés történet végén furcsa dolgot olvasunk: Isten megnyugodott (megpihent) és megszentelte a hetedik napot. Biztosan ti is voltatok már úgy, hogy elgondolkodtatok a kérdésen: Hány nap alatt teremtette Isten a világot? Amikor hittan órán kell felelni, van aki azt mondja, hat, van, aki azt mondja: hét. Melyik a jó válasz? Ha a teremtést úgy nézzük, hogy Isten valamit létrehoz, akkor hat, ha a teremtés egészét nézzük, akkor hét. Márpedig nekünk a Biblia alapján úgy kell látnunk Isten teremtő munkáját, hogy az úgy egész, amikor a hetedik napon Isten megnyugodott és megszentelte azt a napot.

Mit jelent az, hogy megszentelte? Számunkra az a szent, ami vagy aki Istenhez tartozik. Isten tehát ezt a napot, a hetediket, önmagához kapcsolta. És ezen a napon keresztül minket is önmagához akar kapcsolni. Vagyis azt akarja, hogy ezt a napot Vele, az Ő nyugalomában töltsük. Amikor Isten kiválasztotta az ő népét, Mózesnek átadta a Tízparancsolatot. A negyedik parancsolatban arról beszél, hogy Isten hat napon teremtette az eget és a földet, a hetedikén megpihent és megszentelte azt. Ezért mindenkinek meg kell emlékeznie erről a napról. De ez nemcsak azt jelenti, hogy semmit se dolgozunk, hogy csak henyélünk, pihenünk. A megszentelés azt jelenti, hogy keressük és megtartjuk az Istennel való közösséget. Sokszor azért nem jelent semmit az ünnep, a szabadság, mert csak a munka, tanulás mellőzését látjuk benne – és a semmittevésbe, mint a hosszú vakációba, beleununk.

Ezt a hetedik napot az Ószövetség népe szombaton, mi keresztyének vasárnapon ünnepeljük. Azért, mert a szombat utáni napon, vagyis a mai fogalmaink szerint vasárnapon támadott fel Jézus Krisztus a halálból. Nemcsak a teremtés, de az új teremtés, a feltámadott Krisztus ünnepe is ez a nap.

Vajon neked mit jelent a hetedik nap? Azt, hogy nincs iskola, a szombati késői tévzés, sok játék után nem kell korán kelned, nyugodtan lazíthatsz? A teremtés hetedik napja arra buzdít, hogy részt vegyünk a gyülekezeti közösségben, az istentiszteleten, figyeljünk az ígére, imádkozzunk, dicsérjük Istent. Adjunk

hálát Isten munkájáért, és azért is, amit mi tehetünk, mi tanulhattunk meg. Ha az életedben megtalárod ezt az egyensúlyt, hogy hat napon dolgozol, a hetedikén pedig Istennel vagy, akkor sem a sok munkába nem fáradsz bele, sem a sok szabadságba nem unsz bele.

SZÍNEZD KI !

Keressétek először Isten országát és igazságát! Máté 6.33

ÁCSIÁK BAKONYBÉLLEN

Az ácsi gyülekezet tagjai július 27-én kirándulni voltak Pápán és Bakonybélben. Pápán a református templomot, az új gyülekezeti házat és a tudományos gyűjteményeket néztük meg. A délutánt Bakonybélben töltöttük: a Szt. Mauritius kolostor templo-

mát és gyógynövénykertjét jártuk be, majd városnéző kis vonatra szálltunk és a Bakony erdeiben csavarogtunk. Nagy élmény volt a "gyilkos tó" és a Szt. Gellért kápolna. Nagy örömeinkre sok új és fiatal testvérünk csatlakozott hozzánk.

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Nyári Csenge Vivient, Fehér András Vincét, Fehér Anna Lillát, Fehér Szonját, Samai Zsófit, Szűcs Borbálát
 házasságot kötött: Lakasz Zsolt és Nagy Ágnes
 eltemették: Juhász Irént, Nagy Vincénét, Szabó Vilmost
Bana—Bábolna Keresztelés: Balogh Angelika
Császár: Keresztelés: Hegedűs Tünde; Sinák Zsuzsanna; Szabó Zsolt; Szabó Laura, Tóth Boldizsár
 Temetés: Bagócsi Zsuzsána
Ete: Házasságot kötött júniusban Nagy Sándor és Klupács Hajnalka megkereszteltetett júliusban Szabó Panni és Baji Bálint
Kisbéren eltemették: Nyers Lászlónét
Kömlőd: eltemették: Baudentisztl Jánosnét
Környe: eltemették Nagy Jánosnét, Samu Istvánt
Oroszlány: eltemették Lőkös Dezsőt
Réde: Eltemették: Pölöskei Istvánt, Takács Jánost

KOLLÉGIUM
BUDAPESTEN

A Tábita Kollégium szálláslehetőséget kínál egyetemista és főiskolás lányoknak Budapesten. Elérhetőség: 1107, Bp. Belényes u. 9. 06-30-319-05-59. karolui@hotmail.com.
 Web: <http://tabitakollegium.uw.hu/>
 A Tábita Kollégium a Ráday Felsőoktatási Diákotthon (központ: 1092 Bp. Ráday u. 28) része. Szeretnénk, ha minél több református lány, aki Budapesten tanul valamelyik felsőoktatási intézményben a kollégiumunk lakója lenne. A kollégium református szellemi műhely, ahol az Úr Jézus Krisztus evangéliuma hirdettetik.

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTŐ

Ében Háézer- mert észrevétlenül kúszik az idő...

„Mindeddig megsegített minket az Úr!” A nép életének egyik fordulópontján Sámuel követ emelt ezzel a felirattal és elnevezte a helyet Ében Háézernek. A mi életünkben is vannak olyan pillanatok, amelyek különös érzéssel (hálával és megtorpanással) töltenek el bennünket, fordulópontot jelentenek és hálaadásra való megállásra készítetnek. Legszívesebben mi is követ emelnénk, hogy mindig emlékeztessen bennünket az addig megtett útra és megélt eseményekre. Július 7-én úrvacsorás istentiszteleten **köszöntöttük Bátki Miklós esperes urat 70. születésnapján.** Ő prédikált és osztotta az úrvacsorát közöttünk. Pölöskei József polgármester úr köszöntőjében utalt rá, hogy biztosan az angyalok rendezték így -már a születésénél-, hogy ez a nap pont vasárnapra essen és ilyen teljes legyen. A megszkott alázattal szólt az igehirdetés az esperes úr hangján, hogy ezen a napon mégsem őt, hanem Krisztust ünnepeljük.

A köszöntésben igyekezett a gyülekezet minden korosztálya kivenni a részét:

egy asszonytestvérünk és egy unoka verset mondott, a legkisebbek és a hit-tanosok szülőkkel kiegészülve énekeltek, a pogármester úr baráti hangvételű köszöntőt mondott, az asszonyok pedig

süteményt sütöttek. Egy presbiter asszony elénekelt az ünnepelt legkedvesebb énekét. A kiterjedt család részéről Szabóné Bátki Emőke verssel köszöntötte bátyját. Barta Zsolt tiszteletes úr személyes szavai után ajándékokat adott át a gyülekezet nevében: egy aranysegélyű, bőrkötésű Bibliát, hogy még sokáig olvashassa Isten Igéjét közöttünk Miklós bácsi, egy házi áldást, mely rédei kézimunka és egy orchideát Anni néninek, akivel a legtöbb áldást tapasztalhatták meg együtt az elmúlt 70 évben.

A templom udvaron megterített asztalok körül lehetőség nyílt további köszöntésre és beszélgetésre. A nyugdíjas klub tagjai tűzijátékos tortával lepték meg az ünnepeltet.

„Halad az év. Hátra nem nézek,
 Az elmúltakról Istennek beszélek.
 Azt, ami még lesz, Ő adja nekem...
 De ÉBEN-HÁÉZERnek nevezek el
 Minden fordulót, minden év-követ,
 S áldom az Istent, Aki vezetett.
 És azt írom fel emlékoszlopul
 Hogy: „Megsegített mindeddig az ÚR!”
 Boldog születésnapot kívánok így, az
 újság hasábjairól is!

Szeretettel: **Barta Livia**

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email:** hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641